

Wass Albert
FOHÁSZ A HAZÁÉRT

*Uram, ki fönt az égben
lakozol a fényességben,
gyújtsd föl szent tüzedet
az emberek szívében.*

*Az emberek agyára
áraszd el bölcsességed.
Értsék meg valahára
mi végből van az élet.*

*Arasznyi kis idő csak,
mely ajtódig vezet.
De előre csak a jó visz,
a gonosz vissza vet.*

*Legyen megint az ember
képedre alkotott!
Utálja meg már egyszer
mit maga alkotott.*

*Romlandó kincsekért
ne tőjje magát senki.
Igyekeztek helyettők
jobb kincseket szerezni.*

*Jó tettek nyugalmát.
Derút és békességet.
Mit el nem fúj az orkán
s rontó tűz meg nem éget.*

*Gógból és gyűlöletből
mindent, mit fölhalált:
vedd ki Uram kezéből
a keserű pohárt.*

*Rémségek éjszakáját
váltsad föl virradatra.
Az emberi világot
szébbre és igazabbra.*

*Hogy törvények közt az első
a szeretet legyen.
Üljön jóindulat
a kormány székeken.*

*Az igazság előtt
hajoljon meg a fegyver
s élhessen szabadon
e földön minden ember.*

*És legyen egy akol.
És egy legyen a pásztor.
Növelj pásztorbotot
virágzó rózsafából.*

*S ha mindeneket szépen
elrendeztél ekképpen:
a népek közt. Uram
nekem is van egy népem.*

*Ha érdemét kegyednek
a szenvedéssel méred,
úgy egynek sincsen annyi
szent jussa, mint e népnek.*

*Mások bűnéért is
őt verte ostorod.
Sok súlyos nagy keresztet
szó nélkül hordozott.*

*Legjobb fiait vitte
mindég a Golgotára
s jótettének soha,
csak bűnének volt ára.*

*Uram, adj békességet
a Kárpátok között!
Sehol még földet annyi
könny s vér nem öntözött.*

*Sehol még annyi színes
nagy álmom nem fakadt
s árva prófétáid
sehol sem voltak.*

*Sehol annyi virág
és sehol annyi bánat.
Szeresd jobban, Uram,
az én szegény hazámat!*

*Bár megtagadta tőlem
a békét s kenyeret:
engem sújtasz, Uram,
amikor őt vered.*

*Mert népem. Fajtam. Vérem!
Fájdalma bennem ég!
Szánd meg Uram Isten
Attila nemzetét.*

*Adj békés aratást
sok vérvetés nyomán.
Nyugodjék meg kezed
gondverte otthonán.*

*S ha áldásod e földön
elért kicsinyt, nagyot:
jussak eszedbe én is,
ki bujdosó vagyok.*

*A Kárpátok alatt,
ahol apám éltek,
rendelj ki nekem is
egy csöndes menedéket.*

*Csak akkora legyen, hogy
elférjek én s a béke.
Nézzen az ablakom
patakra, fára, rétre.*

*Kenyér mellé naponta
jusson egy szál virág
s láthassam, amint Téged
dicsér egy új világ...*

*Uram, ki fönt az égben
lakozol fényességben,
hallgasd meg kegyesen,
hallgasd meg könyörgésem.*

A decorative border with repeating floral motifs surrounds the text. The motifs consist of stylized leaves and flowers arranged in a repeating pattern along the top, bottom, and sides of the page.

Kiss Irén versei

QUER PASTICCIACCIO

*Kezdetben vala az Ige
Elsőségben vala a Szó
Fejben vala a Beszéd
Kütfőben vala a Hang
Elejénte vala a Szer
Eleitől fogva vala a Víz
Elsőben vala a Varázsszó
Fejében vala az Értelem
Kezdetből vala az Iga
Forrásban vala az Igény
Hatalmon vala az Igézet
Elvben vala az Összefüggés
Eleve vala az Elv
Foganásban vala a Fogalom
Bölcsőben vala a Bölcsesség
Forrásban vala a Szóló
Uralomban vala a Mondat
Élen vala az Igen
Végokban vala a Mag*

A VÁRHATÓ KEGYELEM

*Jaj, ne dicsőítsd meg a testemet,
mely a Földanya térde után vágjik,
s jó barátja csimasznak és göröngynek,
hajnali fagynak és hosszú esőnek:
csak azt a mosolyt add meg nékem szépen,
amelyet régi háziasszonyok viseltek
selyemslafrokban, tüll hálósipkában,
az örök Völegénynek felékszerezve –
mikor nyílt az ajtó, s koszorút
lengetve közeledett vetett ágyukhoz
a Vőfély.*